

sætte det ind som en udtrykkelig Bestemmelse. Jeg skal endnu med Hensyn til Bankinspektøren bemærke, at han ifølge Forslaget lønnes med 10,000 Kr. I Regeringsforslaget var der truffet den Bestemmelse, at det var forbudt at drive nogen offentlig eller privat Virksomhed ved Siden af sin Embedsvirksomhed. Her har Udvalget foreslaaet en anden Affattelse, som ogsaa har reel Betydning, nemlig at han ikke maa være Medlem af noget Andels- eller Aktieselskabs Bestyrelse eller Deltager i nogen Forretningsvirksomhed. Her er der altsaa en reel Forskel. Men Sagen er den, at der er ingen Grund til at forbyde Bankinspektøren f. Eks. at være Revisor i en Forretningsvirksomhed; han maa meget vel kunne være Revisor ved en Cementfabrik eller lignende; det kan ikke paa nogen Maade skade hans Virksomhed som Bankinspektør eller hindre ham i Varetagelsen af sine Pligter som saadan. Han maa ogsaa kunne drive literær Virksomhed og skrive Bøger eller være Foredragsholder; det kan ikke paa nogen Maade siges at staa i Uoverensstemmelse med hans Bankinspektørvirksomhed, og derfor har man indskrænket Bestemmelsen til, hvad der her staar, og det har man gjort saa meget mere, som den Løn, man tilsigter at give ham, vel efter danske Forhold ikke er ringe — efter vore Forhold er 10,000 Kr. ikke en ringe Løn —, men samtidig er den ikke overordentlig stor, naar der skal findes en egnet Mand til den Plads. Der er derfor ingen Grund til at forhindre ham i at skaffe sig andet Erhverv ved Siden af, naar det ikke kommer i Strid med hans Virksomhed. Der er desuden den Risiko ved at oprette denne Plads, at en Mand, som har siddet i denne Stilling nogle Aar, vil være meget søgt, adskillige Bankvirksomheder kunde saaledes tænkes at have Lyst til at knytte en Mand til sig; der havde saa udmærket Kundskab om, hvad der var foregaaet i Bankverdenen i de sidste Aar. Det havde maaske ikke været urimeligt, om man havde sat Lønnen noget anderledes, saaledes at den var stigende, thi den Mulighed at skaffe sig en Revers fra Manden om, at han ikke vil søge Afsked foreløbig, foreligger ikke. Men denne Betragtning har bevirket, at man ikke helt har villet afskære ham fra at paatage sig andet Erhverv; det kan være vanskeligt nok alligevel at finde den rette Mand til at beklæde det Embede, her er Tale om.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at

indstille Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og afvente, hvad der maatte blive sagt af det ærede Mindretal og den højt ærede Minister.

Windfeld-Hansen: Jeg tillader mig at anbefale Mindretallets Underændringsforslag til § 4, hvorefter en Banks Aktie- eller Andelskapital til enhver Tid skal udgøre mindst en Tiendedel, i Stedet for en Syvendedel, af Bankens Indlaanskapital. Hvis Forslaget om en Syvendedel vedtages, vil det virke meget uheldigt paa en hel Del Banker, idet ca. 53 pCt. af Provisbankerne i Løbet af ganske kort Tid vil blive nødt til at forhøje deres Aktiekapital ganske betydeligt. Det er ogsaa et stort Spørgsmaal, om de vil kunne faa denne Kapital tilvejebragt, idet der skal bruges ikke saa faa Millioner dertil. Hvis det ikke lykkes dem at faa deres Aktiekapital forhøjet, bliver de nødt til enten at bede Folk om at tage deres Penge ud af Banken eller sige Stop for Indlaanene, og det vil være en meget uheldig Situation at komme i for en Bank. Naar vi fastsætter en Tiendedel, vil det jo hjælpe helt godt, endskønt det langt fra hæver alle Ulemper. Paa et Møde her i København i Efteraaret, hvor omtrent 100 Provisbanker var repræsenterede, var der almindelig Stemning for at faa Aktiekapitalen sat til en Tiendedel af Indlaanskapitalen; det vilde efter deres Mening hjælpe en hel Del, skønt det alligevel vil være en stor Indskrænkning i den Frihed, de hidtil har haft. Der er ogsaa det at bemærke, at der er stor Forskel paa Forretningerne i de store Banker og i de smaa Banker. De store Banker har foruden almindelig Vekseldiskontering og Udlaan store Forretninger med Omsætning i fremmed Mønt, med Statslaan, Kommuna-laan og mange andre Forretninger, som de smaa Banker ikke kan have med at gøre. De smaa Banker har nærmest almindelig Vekseldiskontering og Udlaan, og naar deres Indlaanskapital ikke kan være temmelig høj i Forhold til Aktiekapitalen, vil det hemme deres Forretning en hel Del, og Udbyttet vil blive temmelig lille. Naar man ser paa, hvorledes Forholdene har udviklet sig i de forløbne ca. 50 Aar, viser det sig, at der er indtruffet meget faa Kalamiteter for de smaa Banker, man kan ogsaa være enig om, at de smaa Banker i Regelen er solide og godt og meget forsigtigt bestyrede, saa at der ikke er saa meget at udsætte paa dem. Nu faar vi jo en Bankinspektør og en Kontrol mere med Bankerne, en Kontrol, som vi ikke har haft før. Det